

دکتر باقرپور کاشانی

صفت ازلی بودن خدا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صفت ازلی بودن خدا

دو صفت که گاهی وقت‌ها تعبیر به یک صفت می‌کنند می‌گویند سرمدی؛ گاهی وقت‌ها دو صفت هست: یکی ازلی هست، یکی ابدی. یعنی خداوند متعال ازلی هست. ازلی وقتی می‌گوییم، یعنی مسبوق به عدم نیست. یعنی این طوری نبوده که عدم بر آن لحاظ کنیم موجودیتش را از غیر گرفته باشد. ازل به معنی زمانی نیست! یعنی چون وقتی خدا بود چیزی نبود، دیگر زمان نبود! زمان باید یک چیزی باشد که شروع داشته باشد، مبداء داشته باشد! لذا در مورد خداوند متعال وقتی صحبت می‌کنیم ازلی هست، یعنی مسبوق به عدم نیست؛ بی‌آغاز هست، بی‌ابتدا هست، ازلی هست. حالا چرا این صفت را برای خدا اثبات می‌کنیم؟ به خاطر اینکه اگر خدا ازلی نباشد، می‌شود پدیده! یعنی نبوده، بود شده! هر پدیده هم نیازمند به پدیدآورنده هست؛ مگر بگوییم پدیده از عدم هست! اما عدم نمی‌تواند خالق وجود باشد و این اجتماع نقیضین هست که از عدم مطلق بخواهد وجود مطلق صادر بشود! این اجتماع نقیضین هست و بناست با همان عقل خودمان

جلو برویم؛ یکی از احکام مستقل عقلی هم همین اجتماع نقیضین
ام القضا یا هست.

اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَوْجَ وَأَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ

